

Η απάντηση στο στοχασμό του Μητρόδωρου

Σε αντίθεση με την Ανθρωπική Αρχή, η αντίληψη υπέρ της ύπαρξης εξωγήινης νοημοσύνης δεν είναι καθόλου πρόσφατη. Σχεδόν όλοι οι αρχαίοι πολιτισμοί πίστευαν στην ύπαρξη εξωγήινων όντων με την έννοια των θεών, πνευμάτων, δαιμόνων κ.ά. που κατοικούσαν σε εξωγήινους ουράνιους χώρους. Οι αρχαίοι Έλληνες φαίνεται πως είχαν κάνει ένα βήμα παραπάνω. Ο σημαντικότερος από τους νεότερους ατομικούς φιλοσόφους και μαθητής του Δημόκριτου, ο Μητρόδωρος από τη Χίο, τον 4^ο π.Χ. αιώνα υποστήριζε ότι: *«Είναι παράξενο να μεγαλώσει ένα μόνο στάχυ σταριού μέσα σε ένα μεγάλο χωράφι κι ένας μόνο κόσμος μέσα στο άπειρο»*. Αυτός ο οξυδερκής και ταυτόχρονα απλοϊκός συλλογισμός συνεχίζει να αποτελεί τη βάση σκέψης των σύγχρονων οπαδών των εξωγήινων. Εντούτοις, οι πρόσφατες ανακαλύψεις των πολλαπλών συγκυριών για την ύπαρξη της ζωής, φανερώνουν τις αδυναμίες του ισχυρισμού του Μητρόδωρου. Ένα οποιοδήποτε χωράφι δεν είναι ικανό να φιλοξενήσει ζωή. Το κατάλληλο για ζωή χωράφι πρέπει να εμπεριέχει συγκεκριμένες ποσοτικές αναλογίες συγκεκριμένων χημικών στοιχείων σε συνδυασμό με πρόσφορες περιβαλλοντικές και ατμοσφαιρικές συνθήκες. Υπάρχουν άφθονα χωράφια στον Ερμή, τον Άρη και την Αφροδίτη, όμως σε κανένα απ' αυτά δεν ευδοκίμει ένα στάχυ σταριού. Προς το παρόν, μέσα στο αχανές σύμπαν, έχουμε ανακαλύψει μόνο ένα κατάλληλο χωράφι: το μικρό μητρικό μας πλανήτη.

Πηγή:

Λανίτης Χρήστος, «Εξωγήινοι Διεπιστημονική Προσέγγιση» Σελ. 51, Εκδόσεις Πέργαμος